

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 3C/9/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415200387
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Miškovčík
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8415200387.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom JUDr. Dušanom Miškovčíkom v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XXXX/XX, E., zastúpený advokátom JUDr. Petrom Majerníkom, so sídlom advokátskej kancelárie v Košiciach, Werferova 1, proti žalovanému B. F., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XX, H. G., t. č. ÚVTOS Košice, o náhradu škody, takto

rozhodol:

Návrh žalovaného na prerušenie konania zamietla.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 51.200,51 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 12.175,61 Eur od 17.02.2015 do zaplataenia a úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 39.024,90 Eur od 03.04.2015 do zaplataenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti žalobu zamietla.

Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 26.01.2015 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd žalovanému uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 8.227 Eur titulom náhrady za bolesť, sumu 3.948,61 Eur titulom straty na zárobku, a úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 12.175,61 Eur od 26.01.2015 do zaplataenia.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tvrdeniami, že dňa 8. januára 2012 v čase okolo 17:00 hod. po predchádzajúcom ohlásení prišiel žalovaný do domu žalobcu, vyšiel na prvé poschodie rodinného domu, do priestoru jedálne spojeného s obývacou izbou, kde žalobca sedel za jedálenským stolom, žalovaný si k nemu prisadol a spoločne začali komunikovať ohľadne spôsobu vrátenia finančných prostriedkov. Následne po vzájomnej hádke medzi žalobcom a žalovaným, ktorá sa týkala ich finančného vysporiadania, sa žalovaný postavil, prešiel asi 2 metre do priestoru obývacej izby. Z kabáta, ktorý mal oblečený na sebe vybral krátku guľovú zbraň, ktorú mal v legálnej držbe, otočil sa čelom ku žalobcovi a touto zbraňou mu namieril na oblasť hrudníka zo vzdialenosti asi troch metrov, pričom následne zbraň namieril aj na manželku žalobcu, ktorá silno kričala a potom aj na I. J., ktorý vošiel do priestoru kuchyne. V tom okamihu sa žalobca pohol smerom k jedáenskému stolu, ktorý chcel prevrátiť. Žalovaný na to vystrelil v úmysle žalobcu usmrtiť, pričom ho zasiahol do oblasti predlaktia ľavej ruky, následkom čoho žalobca spadol na kolená. Ďalšími mierenými ranami, ktorým sa žalobca snažil uhýbať, žalovaný ho opakovane 3 krát zasiahol do oblasti nad kolenom pravej nohy. Následne v obave o svoj život sa žalobca rozbehol smerom k dverám kuchyne okolo žalovaného. Žalovaný po celý čas mieril na hlavu žalobcu a vystrelil. Strela žalobcu zasiahla do pravého líca a špičky nosa. V konečnom dôsledku sa

žalobcovi podarilo utiecť do suterénu rodinného domu, kde zvukmi predstieral vlastné skonávanie. Vyčiňanie žalovaného prerušila až polícia. Pre tento skutok bolo voči žalovanému vedené trestné konanie, v ktorom bol rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 33T/70/2012 zo dňa 05.11.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6To/53/2012 zo dňa 30.01.2013, právoplatne odsúdený za obzvlášť závažný zločin vraždy v štádiu pokusu. Žalobca v žalobe ďalej tvrdil, že následkom konania žalovaného bol v čase od 08.01.2012 do 17.01.2012 v ústavnej starostlivosti Nemocnice Poprad a.s. Práceschopný bol od 08.01.2012 do 24.04.2013. K ustáleniu jeho zdravotného stavu došlo dňa 10.12.2013. Následne dňa 28.11.2013 bol žalobca opätovne uznaný za práceschopného a to z dôvodu, že bolo potrebné odstrániť z jeho tela podporné dlahy z oblasti dolného konca ľavej vretennej kosti, ktoré mal žalobca voperované za účelom stabilizácie kosti bezprostredne po útoku. Táto práceschopnosť trvala do 01.06.2014.

3. Nárok na náhradu za bolesť žalobca osobitne odôvodnil tým, že dňa 20.12.2013 vypracoval MUDr. Lajoš, primár oddelenia úrazovej chirurgie s JIS, Nemocnica Poprad a.s. lekársky posudok o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia, výsledkom čoho je celkový počet 522,5 bodov. Z tohto bodového hodnotenia pripadá 487,5 bodov na bolestné za rok 2012 a 35 bodov na bolestné za rok 2013. Výška náhrady za bolesť pre rok 2012 za 1 bod predstavuje sumu 15,72 Eur a pre rok 2013 za jeden bod suma 16,10 Eur, celkovo tak bolestné predstavuje suma 8.227 Eur.

4. Stratu na zárobku žalobca odôvodnil tým, že jeho práceschopnosť trvala od 08.01.2012 do 24.04.2013 a následne od 28.11.2013 do 01.06.2014. Denný vymeriavací základ pre výpočet nemocenského sa vypočíta obdobným spôsobom ako denný vymeriavací základ pre výpočet úrazového príplatku. Od 11. dňa práceschopnosti zamestnanca tomuto patrí nemocenské vo výške 55% denného vymeriavacieho základu. Podľa údajov poskytnutých Sociálnou poisťovňou, 55% denného vymeriavacieho základu u žalobcu predstavovalo sumu 12,70 Eur v mesiaci január 2012, v mesiacoch február až december 2012 sumu 12,697 Eur, v mesiaci január 2013 sumu 12,70 Eur a v mesiacoch december 2013 až máj 2014 sumu 21,32 Eur. Výšku úrazového príplatku tak u žalobcu možno určiť v mesiaci január 2012 sumu 159,27 Eur, február 2012 sumu 167,33 Eur, marec 2012 sumu 178,87 Eur, apríl 2012 sumu 173,10 Eur, máj 2012 sumu 178,87 Eur, jún 2012 sumu 173,10 Eur, júl 2012 sumu 178,87 Eur, august 2012 sumu 178,87 Eur, september 2012 sumu 173,10 Eur, október 2012 sumu 178,87 Eur, november 2012 sumu 173,10 Eur, december 2012 sumu 178,87 Eur, január 2014 sumu 28,85 Eur, február 2014 sumu 271,32 Eur, marec 2014 sumu 300,3 Eur, apríl 2014 sumu 290,70 Eur a máj 2014 sumu 300,39 Eur, celkovo sumu 3.948,61 Eur. Počnúc dňom podania žaloby sa žalovaný dostal do omeškania, následkom čoho žalobcovi vzniklo právo požadovať od žalovaného aj úroky z omeškania.

5. Dňa 04.05.2015 žalobca podal na tunajší súd ďalšiu žalobu, ktorou si voči žalovanému uplatnil nárok za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 39.024,90 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne z dlžnej sumy od 03.04.2015 do zaplatenia. Túto žalobu žalobca odôvodnil totožnými skutkovými okolnosťami ohľadom útoku žalovaného na žalobcu dňa 08.01.2012 v jeho dome krátkou guľovou zbraňou, pričom za tento skutok bol žalovaný odsúdený Okresným súdom Prešov, sp. zn. 33T/70/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6To/53/2012 zo dňa 30.01.2013 za obzvlášť závažný zločin vraždy v štádiu pokusu. Dňa 02.1.2014 vypracoval MUDr. Lajoš, primár oddelenia úrazovej chirurgie s JIS, Nemocnica Poprad a.s. lekársky posudok o sťaženi spoločenského uplatnenia, pričom toto bolo u žalobcu posúdené na 2.482,5 bodov. Výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia pre rok 2012 za 1 bod predstavuje sumu 15,72 Eur, celkovo tak sťaženie spoločenského uplatnenia predstavuje sumu 39.024,90 Eur. Dňa 30.12.2014 žalobca zaslal žalovanému návrh dohody o vyrovnaní, ktorý si tento prevzal dňa 02.01.2015. V lehote troch mesiacov od uvedeného dňa nedošlo k uzavretiu žiadnej dohody, ani uspokojeniu nároku žalobcu. V uvedenej lehote sa žalovaný ani k tomuto nároku žalobcu nevyjadril. Žalovaný bol nárok žalobcu povinný splniť najneskôr dňa 02.04.2015. Počnúc dňom 03.04.2015 sa žalovaný dostal do omeškania so splnením svojho peňažného záväzku, následkom čoho je žalobca oprávnený požadovať aj úroky z omeškania, ktoré si žalobca uplatnil vo výške 5,05% ročne z dlžnej sumy od 03.04.2015 do zaplatenia. Uvedené konanie bolo vedené Okresným súdom Kežmarok pod spisovou značkou 3C/60/2015.

6. Okresný súd Kežmarok, uznesením zo dňa 07.09.2020, č.k. 3C/9/2015 – 220, spojil na spoločné konanie o žalobe žalobcu proti žalovanému, o zaplatenie sumy 12.175,61 Eur s príslušenstvom titulom bolestného a straty na zárobku vedené na Okresnom súde Kežmarok pod spisovou značkou 3C/9/2015

s konaním o žalobe žalobcu proti žalovanému, o zaplatenie sumy 39.024,90 Eur s príslušenstvom titulom sťaženia spoločenského uplatnenia vedené na Okresnom súde Kežmarok pod spisovou značkou 3C/60/2015. Spoločné konanie je vedené pod spisovou značkou 3C/9/2015.

7. V konaní 3C/9/2015 Okresný súd Kežmarok, dňa 12.02.2015 vydal platobný rozkaz, ktorým žalobe žalobcu vyhovel v celom rozsahu. Proti tomuto platobnému rozkazu podal žalovaný včas odpor, pričom namietal predovšetkým výšku uplatneného nároku, ktorá nezohľadňuje spoluzavinenie samotného žalobcu ako poškodeného. Z dôkazov predložených žalobcom takéto spoluzavinenie vyplýva. Konanie žalovaného voči žalobcovi totiž nastalo až vtedy, keď žalobca svojim správaním, vyjadreniami a vyhrážkami žalovaného priviedol až do stavu patického afektu. V tejto súvislosti v rámci trestného konania žalovaný podal návrh na obnovu konania. Žalovaný je presvedčený o to, že v prípade, ak by bola povolená obnova konania a ak by bolo vzaté do úvahy konanie samotného žalobcu vo vzťahu k nemu, tak aj uplatnený nárok by mohol byť považovaný za neopodstatnený. Vzhľadom na to, žalovaný uznáva nárok žalobcu len čiastočne.

8. Žalovaný totožným spôsobom odôvodnil aj svoj odpor voči platobnému rozkazu Okresného súd Kežmarok, sp. zn. 3C/60/2015 zo dňa 15.05.2015.

9. V rámci svojej procesnej obrany žalovaný okrem už uvedenej námietky spoluzavinenia spôsobenej škody žalobcom uplatnil aj hmotnoprávnu námietku premlčania nárokov žalobcu. Žalovaný má za to, že žalobca si neuplatnil svoje nároky v rámci subjektívnej dvojročnej premlčacej lehoty. Z trestného spisu Okresného súdu Prešov, sp. zn. 33T/70/2012 vyplýva, že tento súd nerozhodoval o nároku na náhradu škody žalobcu z toho dôvodu, že žalobca si svoj nárok v trestnom konaní neuplatnil riadne a včas. Premlčacia lehota žalobcovi plynula odo dňa 08.01.2012, kedy žalobca vedel že bola spôsobená škody a kto za ňu zodpovedá. Žalovaný v otázke bolestného tvrdil, že v lekárskom posudku MUDr. Lajoša sú uvedené všetky úkony, ktoré boli robené ešte v roku 2012, a tieto položky boli obodované, čiže už v tomto čase mohol žalobca vedieť aj to, aká je výška škody, pretože iné položky, čo sa týka bolesti obodované neboli. Žalovaný namietol, že v konaní k otázke bolestného nebol predložený znalecký posudok. Pri tomto nároku nie je dôležité, kedy bol ustálený zdravotný stav žalobcu, pretože ustálenie zdravotného stavu je dôležité len pri nároku na sťaženie spoločenského uplatnenia. Nakoľko všetky operácie žalobcu boli vykonané vo februári 2012, dvojročná lehota uplynula vo februári 2014 a keďže žaloba s týmto nárokom bola podaná až 26.01.2015, nárok na bolestnom je premlčaný.

10. Premlčanie nároku zo straty na zárobku žalovaný dôvodil tým, že podľa neho premlčacia lehota v tomto prípade plynie pre každý mesiac samostatne. Počnúc januárom 2012 žalobca vedel, aká je ich výška a kto za ňu zodpovedá, teda aj v tomto prípade si žalobca na súde uplatnil svoje nároky po uplynutí dvoj ročnej premlčacej lehoty.

11. Podľa žalovaného nárok na sťaženie spoločenského uplatnenia je premlčaný z dôvodu, že udalosť, ktorá má žalobcovi zakladať nárok titulom sťaženia spoločenského uplatnenia sa udiala dňa 08.01.2012. Počas trestného konania si žalobca voči žalovanému neuplatňoval žiadnu škodu a teda trestným konaním nedošlo k spočívaniu premlčacej lehoty. Žalobca dňa 08.01.2012 vedel, kto za jemu vzniknutú škodu zodpovedá. K nároku na sťaženie spoločenského uplatnenia žalovaný uviedol, že lekársky posudok o sťažení spoločenského uplatnenia sa vystavuje spravidla po roku od škodovej udalosti, avšak dôležité je, kedy dôjde k ustáleniu zdravotného stavu poškodeného, pričom k ustáleniu stavu môže dôjsť aj pred uplynutím 1 roka od vzniku škodovej udalosti. Žalovaný má za to, že k ustáleniu zdravotného stavu žalobcu došlo určite najneskôr rok po vzniku škodovej udalosti, t.j. 08.01.2013 a teda žaloba mala byť podaná najneskôr do 08.01.2015.

12. Na preukázanie svojich tvrdení navrhol žalobca vykonať listinné dôkazy, a to rozsudok Krajského súdu Prešov, č.k. 6To/53/2012-629, potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti žalobcu, potvrdenia Sociálnej poisťovne o poberaní nemocenského za obdobie od 01.01.2012 do 30.12.2014, lekársky posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia, potvrdenia obchodných spoločností QUINTA s.r.o. a S.T.S. s.r.o. Slovakia Poprad o priemernom zárobku žalobcu pred jeho práceneschopnosťou, výpis všetkých zamestnaní žalobcu zo Sociálnej poisťovne, odborné vyjadrenie MUDr. Martina Lajoša, návrh dohody o urovaní spolu s podacím lístkom a doručenkou.

13. Žalovaný v rámci procesnej obrany navrhoval vykonať listinné dôkazy, konkrétne žiadosť o zrušenie opatrenia o ustanovení obhajcu, uznesenie Okresnej prokuratúry Kežmarok, sp. zn. 1Pn 160/21/7703-13, žiadosť o predčasné ukončenie nájomného vzťahu, záznam z prevzatia predajne OD Spišská Belá zo dňa 26.01.2012, náčrt dohody, zmluva o pôžičke zo dňa 17.08.2011, zoznam vydaných faktúr, uznesenie ORPZ Kežmarok, ČVS: ORP-146/KK-KK-2014 a rozsudok Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 2C/76/2015.

14. Okrem uvedených listinných dôkazov, súd v konaní vypočul aj strany sporu. K otázke momentu ustálenia zdravotného stavu žalobcu tak žalobca ako aj žalovaný navrhli vypočuť svedka MUDr. Martina Lajoša, ktorý ako ošetrojúci lekár žalobcu vypracoval lekársky posudok s bodovým hodnotením bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. Na pojednávaní žalobca predložil ako listinný dôkaz odborné vyjadrenie MUDr. Martina Lajoša, ktorý v tomto vyjadrení popísal akým spôsobom došlo k určeniu dátumu ustálenia zdravotného stavu žalobcu. Súd odborné vyjadrenie považoval za dostatočné pre odstránenie nedostatkov skutkových zistení pôvodného súdneho rozhodnutia vo veci a od samotného výsluchu MUDr. Martina Lajoša v ďalšom konaní upustil, pričom žalovaný tento procesný postup nenamietal. S poukazom na rýchlosť a hospodárnosť súdneho konania, súd odmietol vykonať dôkaz výsluchom svedka K. F.. Uvedený svedok mal v konaní potvrdiť že došlo k deleniu firmy a medzi stranami bola uzavretá dohoda, ktorú žalobca nedodrжал. V otázke zistení existencie určitého konfliktu medzi žalobcom a žalovaným, ktorý vyústil až do útoku žalovaného na žalobcu, mal súd vzhľadom na rozsah vykonaného dokazovania vytvorený dostatočný základ, aby vo veci mohol rozhodnúť a výsluch uvedeného svedka sa tak javil ako nadbytočný. Pripojenie trestného spisu Okresného súdu Prešov, sp. zn. 33T/70/2012 súd nepovažoval za potrebné. Strany sporu vykonanie tohto dôkazu v konaní vôbec nenavrhovali. Skutočnosť, či si žalobca v trestnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody súd zistil samotným výsluchom žalobcu, ktorý potvrdil, že si v trestnom konaní škodu neuplatnil. Taktiež k predmetu konania je len okrajovou skutočnosťou, kedy rozsudok, ktorým bol žalovaný uznaný vinným z pokusu vraždy voči žalobcovi, nadobudol právoplatnosť, keďže to, že dňa 08.01.2012 žalovaný zaútočil na žalobcu v úmysle tohto usmrtiť, čím žalobcovi vznikla škoda na zdraví ako aj spôsob, aký k útoku na žalobcu došlo, medzi stranami sporu sporné neboli. Rovnako tak právoplatnosť trestného rozsudku nemá vplyv na určenie začiatku plynutia premlčacej lehoty u žiadneho z nárokov žalobcu, čo tvorilo jednu z esenciálnych sporných otázok tohto konania. Taktiež je potrebné poukázať na to, že uvedený trestný spis ani nebolo možné zapožičať, a to pre opakované návrhy žalovaného na obnovu trestného konania.

15. Žalovaný navrhol na pojednávaní dňa 28.09.2021 konanie opakovane prerušiť a to z dôvodu, že vo svojej trestnej veci vedenej pod spisovou značkou 33T/70/2012 opätovne podal návrh na obnovu konania, s tým že očakáva rozhodnutie súdu vo svoj prospech, čo podľa neho môže mať vplyv na posúdenia otázky spoluzavinenia v tomto konaní.

16. Podľa § 164 CSP ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

17. Prerušenie konania v zmysle ust. § 164 CSP predstavuje fakultatívnu možnosť súdu vyčakať na riešenie otázky, ktorá môže mať význam pre jeho rozhodnutie do skončenia iného či už súdneho alebo správneho konania. Súd návrh na prerušenie konania považoval za nedôvodný, keďže vzhľadom dĺžku konania ako aj rozsah už vykonaného dokazovania by takýto postup bol nevhodný. Samotné posúdenie zavinenia v trestnoprávnej rovine nie je určujúce vo vzťahu k posúdeniu nároku na náhradu škody v rovine civilného práva. Okrem tohto, zo strany žalovaného ide o návrh opakovaný, pričom doposiaľ so svojimi návrhmi na obnovu konania nebol úspešný. Preto ako nedôvodný súd návrh na prerušenie konania zamietol.

18. Právne vzťahy medzi stranami sporu sa riadia ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj osobitnej úpravy obsiahnutej zákona v zákone č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 437/2004 Z.z.).

19. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

20. Podľa § 420 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

21. Podľa § 441 Občianskeho zákonníka ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak škoda bola spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

22. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

23. Podľa § 445 Občianskeho zákonníka strata na zárobku, ku ktorej došlo pri škode na zdraví, uhradzuje sa peňažným dôchodkom; pritom sa vychádza z priemerného zárobku poškodeného, ktorý pred poškodením dosahoval.

24. Podľa § 446 Občianskeho zákonníka náhrada za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti poškodeného sa posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako úrazový príplatok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

25. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

26. Podľa § 3 ods. 1 až 3 zákona č. 437/2004 Z.z. náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti. Ak niektoré poškodenie na zdraví nie je uvedené v sadzbách podľa odseku 2, použije sa sadzba za iné poškodenie na zdraví, s ktorým ho možno z hľadiska bolesti najlepšie porovnať.

27. Podľa § 4 ods. 1 až 3 zákona č. 437/2004 Z.z. náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti. Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§7 a §8). sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. Časti. Ak niektoré poškodenie na zdraví nie je uvedené v sadzbách podľa ods. 2, použije sa sadzba za iné poškodenie na zdraví, s ktorým ho možno z hľadiska sťaženia spoločenského uplatnenia najlepšie porovnať.

28. Podľa § 5 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z.z. pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§7 a 8). Výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

29. Podľa § 5 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určenú podľa odseku 2 opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roka.

30. Podľa § 6 zákona č. 437/2004 Z.z. poskytovateľ náhrady a poškodený môžu uzatvoriť dohodu o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, a to aj nad výšku náhrady ustanovenú týmto zákonom, najviac však do výšky náhrady ustanovenej v § 5 ods. 5; ak ide o náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, dohodu s poškodeným môže uzatvoriť poisťovateľ alebo Slovenská kancelária poisťovateľov. Dohoda o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia musí mať písomnú

formu. Poškodený je oprávnený uplatniť nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia na súde, ak sa podal návrh na uzatvorenie dohody podľa odseku 1 a do troch mesiacov od jeho podania sa neuzatvorila dohoda podľa odseku 1 a neuspokojili sa nároky poškodeného.

31. Podľa § 7 ods. 1 až 4 zákona č. 437/2004 Z.z. lekárske posudky spracúva posudzujúci lekár a vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekárske posudky. Ak je posudzujúcim lekárom lekár zariadenia ústavnej zdravotnej starostlivosti, lekárske posudky posudzuje primár príslušného oddelenia alebo prednosta príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia alebo jeho zástupca, ak rozsah následkov presahuje 200 bodov. Zdravotnícke zariadenie, v ktorom sa poškodený liečil v súvislosti s poškodením na zdraví, je povinné posudzujúcemu lekárovi poskytnúť pri hodnotení bolesti alebo sťaženia spoločenského uplatnenia zdravotnú dokumentáciu súvisiacu s poškodením. O vydanie lekárskeho posudku môže požiadať poškodený. O vydanie lekárskeho posudku môže požiadať aj fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá za poškodenie na zdraví zodpovedá, alebo poskytovateľ náhrady, iba ak im poškodený dá súhlas.

32. Podľa § 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, môže osoby uvedené v odsekoch 3 a 4 požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu.

33. Podľa § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. lekárske posudky sa vydávajú, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený; ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví.

34. Podľa § 87 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení suma úrazového príplatku je

- 55 % denného vymeriavacieho základu určeného podľa § 84 od prvého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti vzniknutej v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania do tretieho dňa tejto dočasnej pracovnej neschopnosti,
- 25 % denného vymeriavacieho základu určeného podľa § 84 od štvrtého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti vzniknutej v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania.

35. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že dňa 08.01.2012 došlo k udalosti, kedy žalovaný zaútočil na žalobcu v jeho obydli, tým že na neho niekoľko krát vystrelil v úmysle ho usmrtiť. V žalobe tvrdené okolnosti samotného priebehu tohto incidentu medzi sporovými stranami žalovaný nespochyboval. Okresný súd Prešov v trestnom konaní vedenom pod spisovou značkou 33T/70/2012 žalovaného uznal vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 145 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 08.01.2012 okolo 17.00 hod, po tom, čo žalovaného po predchádzajúcom ohlásení dobrovoľne pustila L. C. do rodinného domu nachádzajúcom sa v meste Kežmarok na ul. J. Záborského č. 2418/12, tento vyšiel na prvé podlažie rodinného domu, do priestoru jedálne spojeného s obývacou izbou, kde sedel A. B. C. za jedálenským stolom, prisadol si k nemu spoločne s L. C. a začali komunikovať ohľadne spôsobu vrátenia finančných prostriedkov A. B. C., následne po vzájomnej hádke medzi ním a A. B. C., ktorá sa týkala ich finančného vysporiadania, sa postavil, prešiel asi dva metre do priestoru obývacej izby, z kabáta, ktorý mal oblečený na sebe, z jeho vnútorného vrecka vybral krátku guľovú zbraň zn. ČZ, model 85, kalibru 9 mm, Luger, výrobného čísla B6150, ktorú mal v legálnej držbe, otočil sa smerom k A. B. C. a touto zbraňou mu namieril na oblasť hrudníka zo vzdialenosti asi 3 metrov, pričom následne zbraň namieril aj na L. C., ktorá silno kričala a potom aj na I. J., ktorý vošiel do priestoru kuchyne a keď sa v tom okamihu A. B. C. pohol smerom k jedálskému stolu, ktorý chcel prevrátiť, žalovaný na tohto vystrelil v úmysle ho usmrtiť, pričom ho zasiahol do oblasti predlaktia ľavej ruky, následkom čoho tento spadol na kolená, ďalšími mierenými ranami, ktorým sa A. B. C. snažil uhýbať, ho opakovane trikrát zasiahol do oblasti pravej prsnej svaly pod rameno aj kľúčnu kosť, po čom sa A. B. C. podarilo prevrátiť jedálský stôl smerom k nemu, kde následne ho žalovaný ďalšou mierenou strelou zasiahol do oblasti nad kolenom pravej nohy, po čom sa A. B. C. rozbehol smerom k dverám kuchyne okolo žalovaného, počas čoho mu žalovaný mieril na hlavu a vystrelil, kde strela ho zasiahla na pravom líci a špičke nosa a žalovaný ďalej išiel s nabitou zbraňou za A. C., ktorý sa zamkol v suteréne do priestorov pracovne a sauny, kde začal kopať do zamknutých dverí, až kým A. B. C. začal hlasným prejavom predstierať smrť, na čo prestal kopať do dverí a v sede si priložil zbraň pod svoju bradu v úmysle spáchať samovraždu, v čom mu bolo zabránené po asi 20 minútovej komunikácii a presvedčaní príslušníkmi Mestskej polície v Kežmarku a následne potom, čo zložil zbraň,

bol zaistený príslušníkmi Obvodného oddelenia PZ Kežmarok, čím žalobcovi spôsobil zranenia a to priestrel ľavého predlaktia s trieštivou zlomeninou vretennej kosti a poškodením vretenného nervu , dvojnásobný priestrel mäkkých tkanív hrudníka vpravo, bez preniknutia do pohrudnicovej dutiny, priestrel mäkkých tkanív pravého ramenného pletenca, bez poškodenia kosti a kĺbu, priestrel mäkkých tkanív pravého stehna, strelnú ranu pravého líca a špičky nosa a strelné poranenie na prednej ploche pravého predlaktia s celkovou dobou liečenia od 08.01.2012 do 13.03.2012.

36. Pri rozhodovaní je súd viazaný rozhodnutím iného súdu v trestnom konaní a to v otázke, že bol spáchaný trestný čin ako aj v otázke, kto tento čin spáchal. Prihliadnuc aj na argumentáciu žalovaného, kde nepoprel samotný priebeh skutku a tvrdenia žalobcu tak neboli žalovaným relevantným spôsobom spochybnené, kde okrem iného tieto tvrdenia nie sú v rozpore so závermi trestného konania vedeného voči žalovanému, súd prijal záver, že udalosť, ktorá zakladá nárok žalobcu na náhradu škody, sa stala tak ako uvádza žalobca v žalobe a teda, že žalovaný dňa 8.01.2012 v čase okolo 17.00 hod. prišiel do obydľia žalobcu, kde po vzájomnej hádke ohľadom ich finančného vysporiadania žalovaný vyťahol proti žalobcovi strelnú zbraň a následne ho niekoľkými strelami zasiahol, čím žalobcovi boli spôsobené viaceré zranenia. Žalovaný už v odpore uvádzal, že nárok žalobcu popiera len čo do výšky uplatneného nároku.

37. Dôvodom čiastočného popierania nárokov žalobcu na náhradu škody malo byť jeho spoluzavinenie na vzniknutej škode, keďže konanie žalovaného voči žalobcovi nastalo až vtedy, keď ho žalobca svojim správaním, vyjadreniami a vyhrážkami priviedol do stavu až patického afektu. Žalovaný spoluzavinenie žalobcu vyvodzoval z toho, že žalobca mu zaslal výzvu na vrátenie pôžičky v sume 51.000 Eur, čím spochybnil ich predchádzajúcu dohodu a tým si vynútil ich vzájomné stretnutie. Mali deliť firmu, v ktorej žalobca nemal nič.

38. Žalovaný v priebehu konania súdu predložil množstvo listinných dôkazov, ktoré majú preukazovať vzájomné obchodné vzťahy medzi ním a žalobcom, ako aj spôsob, akým medzi nimi malo dôjsť k vyporiadaniu ich vzájomných nárokov. Podľa tvrdení žalovaného, práve neochota žalobcu dodržať ich vzájomnú dohodu ho vyprovokovala natoľko, že zaútočil na žalobcu.

39. Súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že v priebehu procesu usporiadavania vzájomných obchodných vzťahov došlo k medzi stranami sporu ku konfliktu, ktorý vyústil až do konania žalovaného, ktorým sa snažil usmrtiť žalobcu. Koniec koncov, vzájomný konflikt žalobcu a žalovaného tvrdil už žalobca v podanej žalobe a rovnako tak táto skutočnosť bola obsiahnutá v skutkovej vete výroku rozsudku, ktorým bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 Trestného zákona spáchanom v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

40. Spoluzavinenie žalobcu na spôsobenej škode má podľa žalovaného spočívať v tom, že negatívny postoj žalobcu k spôsobu akým mali byť ich vzájomné vzťahy usporiadané ho priviedol do stavu patického afektu. Na preukázanie tejto skutočnosti, ktorá by pre žalovaného hoc aj čiastočne mohla priniesť liberačný dôvod od úplnej zodpovednosti za spôsobenú škodu, žalovaný nenavrhol súdu vykonať žiaden konkrétny dôkaz. Poukazoval však na ním podané návrhy na obnovu trestného konania, v ktorom došlo k jeho odsúdeniu.

41. Subjektívne dôkazné bremeno určuje, ktorá procesná strana si má aktívne počínať pri preukázaní určitej skutočnosti (znaku skutkovej podstaty normy práva), t. j. kto má navrhnuť dôkaz na jej preukázanie. Preto je toto bremeno označované i ako bremeno vedenia dôkazu.

42. Rozdelenie bremena vedenia dôkazu medzi sporové strany zásadne vyplýva z pravidiel delenia objektívneho dôkazného bremena (pozri Štajgr, F. Dôkazné bremeno v civilnom súdnom spore. Praha: Knihovna sborníku věd právních a státních, 1931, s. 89). Je totiž zřejmé, že navrhovať dôkazy má ten, kto je ohrozený stratou sporu v prípade, že rozhodujúca skutočnosť nebude preukázaná.

43. Obrana žalovaného o tom, že ak by žalobca neporušil ich dohodu, k stretnutiu, na ktorom na žalobcu strieľal by nebolo došlo, v konaní preukázaná nebola. Samotné konanie o povolenie obnovy trestného konania v kontexte tejto civilnej žaloby je bez právneho významu. V trestnom konaní sa predpísaným spôsobom zisťuje, či bol spáchaný trestný čin ako aj to, kto ho spáchal. O nároku na náhradu škody sa rozhoduje len v takých prípadoch, pokiaľ vzhľadom na dokazovanie rozhodnutie

o náhrade škody nepresahuje rámec trestného konania. Ak by rozhodovanie o uvedenom nároku tento rámec presahovalo, súd konajúci v trestnej veci by poškodeného odkázal na civilný proces. V tomto konkrétnom prípade si žalobca v trestnom konaní nárok na náhradu škody neuplatnil, a teda tento si ju mohol následne uplatniť výlučne len v rámci civilného súdneho konania. Rovnako je tiež potrebné uviesť, že nie vždy výsledkom trestného konania je odsúdenie páchatela, keďže v rámci konania môžu byť preukázané aj okolnosti, ktorého ho zbavia trestnej zodpovednosti, avšak to automaticky neznamená, že ho tieto dôvody zbavujú aj zodpovednosti za škodu, ktorú svojim konaním poškodenému spôsobil.

44. V konaní o nárokoch žalobcu súd nemal tvrdenú a súčasne preukázanú takú okolnosť, ktorá by odôvodňovala nárok žalobcu čiastočne znížiť, prípadne nepriznať s poukazom na to, že by žalobca ako poškodený nejakým spôsobom prispel ku vzniknutej škode. Osobitne je potrebné poukázať, že nie je bežné chodiť či už na obchodné alebo súkromné stretnutia so strelnou zbraňou ukrytou v kabáte a následne touto zbraňou na prítomných mieriť a strieľať, s úmyslom osobu, ktorá má iný postoj usmrtiť. Takéto konanie vybočuje zo spoločensky akceptovaných noriem správania a konania jednotlivca a v takomto prípade nie je akceptovateľné tvrdenie, že takéto konanie je dôsledkom správania poškodeného. Bol to práve žalovaný, kto na stretnutie so žalobcom prišiel ozbrojený, pričom túto svoju zbraň aj následne voči žalobcovi použil, čím mu spôsobil poranenia, odškodnenia ktorých sa v tomto spore domáha.

45. Vzhľadom na uvedené žalovaný nesie plnú zodpovednosť za škodu, ktorá bola žalobcovi spôsobená na zdraví v súvislosti s ich vzájomným incidentom zo dňa 08.01.2012.

46. Ďalšou spornou otázkou bolo bodové hodnotenie tak bolestného ako aj sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcu. Lekárskym posudkom vypracovaným MUDr. Lajošom bolo bodové hodnotenie bolestného určené vo výške 522,5 bodov a bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 2482,5 bodov. Žalovaný namietal, že bodové hodnotenie bolestného nebolo vykonané znaleckým posudkom ale lekárske posudkom, ktorý vypracoval ošetrojúci lekár žalobcu. K samotnému počtu bodov určených lekárske posudkom žalovaný nevzniesol žiadnu námietku. V otázke sťaženia spoločenského uplatnenia, žalovaný namietal ohodnotenie položky 254 len posudzujúcim lekárom MUDr. Lajošom, bez toho aby takáto položka bola potvrdená iným odborníkom z príslušného odvetvia, čím mal posudzujúci lekár prekročiť svoje kompetencie.

47. Treba uviesť, že žalobca na preukázanie svojho nároku na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia predložil lekárske posudok, tak ako to predpokladá zákon č. 437/2004 Z.z., kde tieto nároky je možné priznať len na základe lekárskeho posudku, vypracovaného v súlade s uvedeným zákonom. Rovnako tento zákon zavádza aj mechanizmus revízie lekárskeho posudku v prípadoch ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo sťaženia spoločenského uplatnenia. V takomto prípade môžu v zákone špecifikované osoby (teda aj ten, kto za škodu zodpovedá) požiadať o vyhotovenie znaleckého posudku. Žalovaný túto zákonnú možnosť nevyužil, hoci lekárske posudok spolu s návrhom dohody o urovaní mu bol preukázateľne doručený dňa 02.01.2015. Znalecký posudok sa teda vyhotovuje len v prípade dôvodných pochybností ohľadom záverov lekárskeho posudku, pričom takéto pochybnosti v konaní prednesené a preukázané neboli.

48. K hodnoteniu položky 254 v rámci sťaženia spoločenského uplatnenia podľa prílohy k zákonu č. 437/2004 Z. z. je potrebné uviesť, že vážne duševné poruchy po iných ťažkých poraneniach okrem poranenia hlavy môže hodnotiť lekár, ktorý poškodeného ošetroval, resp. liečil. Vyplýva to zo samotnej prílohy zákona, kde sa overenie psychiatrom v tomto prípade nevyžaduje. Ide o inú položku ako je položka 255 uvedenej prílohy k zákonu, kde je pre bodového hodnotenie tejto položky potrebné aj overenie príslušným psychiatrickým pracoviskom. Z písomného stanoviska lekára, ktorý lekárske posudok vydal, MUDr. Lajoša, vyplýva, že posudzujúci lekár pri stanovení jednotlivých položiek bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia vychádzal z klinického vyšetrenia poškodeného, lekárske správ z traumatologického oddelenia, traumatologickej, neurologickej a rehabilitačnej ambulancie a tieto položky boli hodnotené v súlade so zákonom č. 437/2004 Z.z. Vykonaným dokazovaním nebolo zistené, že by vypracovaním lekárskeho posudku MUDr. Lajoš prekročil svoje kompetencie, obzvlášť vo vzťahu k hodnotenej položke sťaženia spoločenského uplatnenia č. 254.

49. Zákon č. 437/2004 Z.z. expressis verbis ako podmienku pre možnosť domáhať sa nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia cestou súdnej žaloby vyžaduje predchádzajúce zaslanie návrhu

poškodeného na uzatvorenie dohody o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Kumulatívne s tým musí byť splnená podmienka, že v lehote 3 mesiacov od podania takeého návrhu k uzatvoreniu dohody o vyrovnaní nedošlo a nároky poškodeného uspokojené neboli. Dňa 30. 12. 2014 žalobca žalovanému zaslal návrh dohody o vyrovnaní, pričom žalovaný tento návrh prevzal dňa 02.01.2015. V lehote 3 mesiacov k uzatvoreniu dohody o vyrovnaní nedošlo a rovnako tak nárok poškodeného uspokojený nebol.

50. Opatrením Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 3266-OL-2012 zo 14. mája 2012 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2012 bola výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2012 za jeden bod stanovená na 15,72 Eur.

51. Opatrením Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. S02873-OL-2013 zo 4. apríla 2013 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2013 výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2013 za jeden bod bola stanovená 16,10 eura.

52. Bolesťné za rok 2012 predstavuje suma (15,72 Eur x 487,5 bodov) 7.663,50 Eur a za rok 2013 suma (16,10 Eur x 35 bodov) 563,50 eur, spolu bolesťné tvorí suma 8.227 EUR. Výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia predstavuje suma (15,72 Eur x 2482,5 bodov) 39.024,90 Eur.

53. Žalobca si rovnako svojou žalobou uplatňoval voči žalovanému aj stratu na zárobku v celkovej sume 3.948,61 Eur. Žalobca si stratu na zárobku uplatňoval za dve obdobia jeho práceneschopnosti a to od 08.01.2012 do 24.04.2013 a následne od 28.11.2013 do 01.06.2014. Dĺžku trvania jednotlivých období práceneschopnosti preukazujú potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti, ktoré žalobca v konaní predložil. Žalovaný tieto nároky žalobcu popieral čo do ich výšky (bez uvedenia konkrétneho dôvodu) a vo vzťahu k pracovnej neschopnosti v období od 28.11.2013 do 01.06.2014 namietal jej príčinnú súvislosť so skutkom zo dňa 08.01.2012.

54. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne súd zistil, že nemocenské bolo žalobcovi vyplácané v období od 18.01.2012 do 05.01.2013 a od 08.12.2013 do 31.05.2014. Sociálnou poisťovňou bola žalobcovi vyplatená suma nemocenského za mesiac január 2012 v sume 177,80 Eur, február 2012 v sume 368,20 Eur, marec 2012 v sume 393,60 Eur, apríl 2012 v sume 380,90 Eur, máj 2012 v sume 393,60 Eur, jún 2012 v sume 380,90 Eur, júl 2012 v sume 393,60 Eur, august 2012 v sume 393,60 Eur, september 2012 v sume 380,90 Eur, október 2012 v sume 393,60 Eur, november 2012 v sume 380,90 Eur, december 2012 v sume 393,60 Eur, január 2013 v sume 63,50 Eur. Nemocenská dávka za obdobie mesiaca január 2013 bola žalobcovi vyplatená dňa 27.02.2013. Ďalej bola žalobcovi vyplatená nemocenská dávka za december 2013 v sume 511,70 Eur, za január 2014 v sume 660,90 Eur, február 2014 v sume 597 Eur, marec 2014 v sume 660,90 Eur, apríl 2014 v sume 639,60 Eur a máj 2014 v sume 660,90 Eur. Ďalej z výpisu Sociálnej poisťovne všetkých zamestnaní žalobcu (č.l.153) súd zistil, že žalobca bol v trvalom pracovnom pomere u zamestnávateľa QUINTA spol. s r.o. od 01.08.2000 a tento pracovný pomer trval nepretržite aj v rozhodnom období. Súbežne popri tomto pracovnom pomere žalobcovi vznikol aj ďalší pracovný pomer, konkrétne pre spoločnosť S.T.S. s.r.o. Slovakia Poprad, ktorý vznikol dňa 01.05.2013. Spoločnosť QUINTA spol. sr.o. potvrdila, že žalobca pred nástupom na dočasnú pracovnú neschopnosť od 08.01.2012 za predchádzajúce obdobie roku 2011 mal priemerný čistý mesačný príjem zo závislej činnosti vo výške 521,33 Eur. V období pred nástupom na dočasnú pracovnú neschopnosť od 28.11.2013 mal žalobca v tejto spoločnosti priemerný čistý mesačný príjem zo závislej činnosti vo výške 299,07 Eur. Pred nástupom na dočasnú pracovnú neschopnosť od 28.11.2013 mal žalobca priemerný čistý mesačný príjem za predchádzajúce obdobie roka 2013 v spoločnosti S.T.S. s.r.o. Slovakia Poprad v sume 551,18 Eur.

55. Žalovaný namietal nedostatok príčinnej súvislosti medzi práceneschopnosťou žalobcu v období od 28.11.2013 do 01.06.2014 a skutkom zo dňa 08.01.2012, ktorý žalovaný žalobcovi spôsobil škodu na zdraví. Súd túto námietku žalovaného hodnotil ako nedôvodnú. Základom žalobcom uplatnených nárokov na náhradu škody, ktorá mu vznikla v súvislosti s poškodením jeho zdravia tvorí lekársky posudok ošetrojúceho lekára MUDr. Lajoša. V tomto posudku je ako dátum vzniku poškodenia na zdraví uvedený deň 08.01.2012, pričom ako príčina sa tam uvádza, že žalobca bol 5x postrelený ručnou zbraňou. Operačný zákrok dňa 28.11.2013, v súvislosti s ktorým PN žalobcu trvala až do

01.06.2014, hodnotiaci lekár jednoznačne zaradil medzi úkony, ktoré boli bodovo hodnotené v rámci stanovenia bolestného. Z obsahu lekárskeho posudku vyplýva, že žalobcovi bola po útoku žalovaného otvorená trieštivá zlomenina tela vretennej kosti vľavo liečená operáciou. Dňa 28.11.2013, u žalobcu prebehol zákrok, ktorým došlo k extrakcii dlahy z oblasti dolného konca ľavej vretennej kosti. Vzhľadom na uvedené, súd mal dostatočne preukázanú príčinnú súvislosť medzi práceneschopnosťou žalobcu v období od 28.11.2013 do 01.06.2014 a incidentom zo dňa 08.01.2012.

56. Vzhľadom na len všeobecné popretie nároku žalobcu na náhradu straty na zárobku ako aj vzhľadom na vykonané dokazovanie potvrdeniami Sociálnej poisťovne či zamestnávateľov žalobcu súd sa stotožnil so žalobou v tejto časti v celom rozsahu a tento nárok žalobcu považoval za preukázaný.

57. Denný vymeriavací základ pre výpočet nemocenského sa vypočíta obdobným spôsobom ako denný vymeriavací základ pre výpočet úrazového príplatku. Od 11. dňa práceneschopnosti zamestnanca tomuto patrí nemocenské vo výške 55% denného vymeriavacieho základu. Podľa údajov poskytnutých Sociálnou poisťovňou, 55% denného vymeriavacieho základu u žalobcu predstavovalo sumu 12,70 Eur v mesiaci január 2012, v mesiacoch február až december 2012 sumu 12,697 Eur, v mesiaci január 2013 sumu 12,70 Eur a v mesiacoch december 2013 až máj 2014 sumu 21,32 Eur. Výšku úrazového príplatku tak u žalobcu možno určiť v mesiaci január 2012 sumu 159,27 Eur, február 2012 sumu 167,33 Eur, marec 2012 sumu 178,87 Eur, apríl 2012 sumu 173,10 Eur, máj 2012 sumu 178,87 Eur, jún 2012 sumu 173,10 Eur, júl 2012 sumu 178,87 Eur, august 2012 sumu 178,87 Eur, september 2012 sumu 173,10 Eur, október 2012 sumu 178,87 Eur, november 2012 sumu 173,10 Eur, december 2012 sumu 178,87 Eur, január 2014 sumu 28,85 Eur, február 2014 sumu 271,32 Eur, marec 2014 sumu 300,3 Eur, apríl 2014 sumu 290,70 Eur a máj 2014 sumu 300,39 Eur, celkovo sumu 3.948,61 Eur.

58. Ďalšou procesnou obranou žalovaného v tomto spore bola hmotnoprávna námietka premlčania všetkých nárokov žalobcu.

59. Nárok na bolestné si žalobca uplatnil na súde žalobou dňa 26.01.2015. Žalovaný premlčanie nároku na bolestné odôvodňoval tým, že keďže si žalobca škodu neuplatňoval v trestnom konaní, začiatok premlčacej lehoty treba stanoviť na deň 08.01.2012, kedy sa žalobca dozvedel, kto za jemu vzniknutú škodu zodpovedá. Žalovaný ďalej tvrdil, že pri bolestnom nie je dôležité, kedy bol ustálený zdravotný stav, ale to kedy boli vykonané jednotlivé operácie, či zdravotnícke úkony. U žalobcu boli všetky operácie vykonané v januári, resp. februári 2012 a vtedy už mohol byť vyhotovený lekársky posudok o bolestnom a nebolo potrebné čakať do januára 2014.

60. S uvedenými tvrdeniami žalovaného nemožno súhlasiť. Premlčanie nároku žalobcu na bolestné je potrebné posudzovať v kontexte ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a tom, kto za ňu zodpovedá. Ako vyplýva z priebehu celého incidentu, ako aj tvrdení žalobcu, o tom kto žalobcovi spôsobil škodu a teda za ňu zodpovedá sa žalobca dozvedel dňa 08.01.2012, kedy žalovaný zaútočil na jeho osobu. Dôležitá pre posúdenie premlčania nároku žalobcu na bolestné je tá časť hypotézy právnej normy, ktorá pojednáva o tom, že sa poškodený „dozvie o škode“. Pojem „dozvie sa o škode“ obsiahnutý v § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyjadruje nie len vedomosť poškodeného o protiprávnom úkone alebo udalosti, ktorou bola škoda spôsobená, ale aj tom, že vznikla majetková ujma určitého druhu a rozsahu, ktorú možno objektívne vyjadriť, tzn. vyčíslieť v peniazoch do takej miery, aby poškodený mohol svoj nárok uplatniť na súde.

61. „Za deň zistenia bolesti nemožno bez ďalšieho považovať deň ukončenia práceneschopnosti poškodeného, ani deň vyhotovenia posudku o bolestnom, ale okamih (deň) ustálenia zdravotného stavu poškodeného.“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.06.2001, sp. zn. MCdo/37/2000) Z uvedeného tak vyplýva, že akonáhle možno v zmysle § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov považovať zdravotný stav poškodeného, teda žalobcu, za ustálený, inak povedané, akonáhle možno ohodnotiť bolesť, resp. sťaženie spoločenského uplatnenia, týmto okamihom začína plynúť pre uplatnenie dotknutých nárokov subjektívna premlčacia lehota podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka a to bez ohľadu na to, kedy ošetrojúci lekár skutočne vyhotoví lekársky posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia.

62. Z lekárskeho posudku vypracovanom ošetrojúcim lekárom žalobcu MUDr. Lajošom, bol ako dátum ustálenia zdravotného stavu žalobcu stanovený deň 10.12.2013. Tento dátum uvádza uvedený lekár aj vo svojom posudku, pričom spôsob, ako bol tento dátum určený lekárom popísal vo svojom odbornom vyjadrení nasledovne: "V uvedenom prípade sa úraz stal 08.01.2012. Poškodený B. C., nar. XX.XX.XXXX, bol hospitalizovaný od 08.01.2012 do 17.01.2012 na traumatologickom oddelení Nemocnice Poprad a.s. Bol opakovane operovaný. Ďalšia hospitalizácia bola od 30.01.2012 do 08.02.2012. V rámci jednodňovej chirurgie bol opäť operovaný dňa 28.02.2012 a 28.11.2012. Následne chodil na pravidelné kontroly na traumatologickú, neurologickú a rehabilitačnú ambulanciu, a to dňa 21.02.2012, 28.02.2012, 13.03.2012, 27.03.2012, 29.05.2012, 16.08.2012, 14.12.2012, 05.04.2013, 12.11.2013, 28.11.2013, 10.12.2013 a 21.02.2014." Na základe klinického vyšetrenia zo dňa 10.12.2013 tak ošetrojúci lekár dospel k záveru, že k ustáleniu zdravotného stavu žalobcu došlo dňom 10.12.2013.

63. Zákonná definícia náhrady za bolesť (§ 3 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z.) predpokladá, že táto náhrada bude primeraná nielen samotnému poškodeniu na zdraví, ale aj priebehu liečenia či odstraňovaniu jeho následkov. Z dokazovania tak vyplýva, že obdobie od 08.01.2012, kedy nastala udalosť zakladajúca nárok žalobcu na náhradu škody, do 10.12.2013, kedy došlo k ustáleniu jeho zdravotného stavu, predstavuje jedno súvislé obdobie, keďže v tomto období sa žalobca okrem operácií pravidelne podroboval odborným vyšetreniam, zákrokom, či ďalším procedúram súvisiacich s jeho liečbou a k ustáleniu jeho zdravotného stavu došlo dňom 10.12.2013. Uvedené okrem lekárskeho posudku a vyjadrenia ošetrojúceho lekára preukazujú aj lekárske správy týkajúce sa zdravotného stavu žalobcu.

64. Osobitne je potrebné zdôrazniť, že žalovaný na preukázanie svojich tvrdení, že ide o viaceré samostatné nároky žalobcu na bolestné nenavrhoval žiadne dôkazy. Rovnako tak súd nemal preukázané tvrdenia žalovaného, že v trestnom konaní bodové hodnotenie bolestného vykonal znalec MUDr. Gavel, pričom odo dňa vyhotovenia znaleckého posudku začala žalobcovi plynúť premlčacia lehota na uplatnenie jeho nároku na bolestné na súde. Tu súd zdôrazňuje, že v rámci civilného procesu je súd striktné viazaný návrhmi sporových strán čo sa týka rozsahu navrhovaných dôkazných prostriedkov, pričom samostatne vykonať dôkaz bez toho, že by to navrhla sporová strana, prakticky nemôže. Žalovaný nenavrhoval vykonať dôkaz – znalecký posudok vypracovaný v trestnom konaní ohľadom rozsahu poškodenia zdravia žalobcu v súvislosti s útokom žalovaného na jeho osobu. Súd tak závery tohto znaleckého posudku nemohol do svojho rozhodnutia poňať. Na druhej strane treba opäť poukázať, že trestné konanie sa riadi inými procesnými pravidlami a rozsahom zisťovaných skutočností, keďže sleduje úplne iný účel ako je to v konaní civilnom. Ako už bolo uvedené náhrada za bolesť v sebe zahŕňa okrem odškodnenia samotného poškodenia zdravia aj istú satisfakciu za priebeh liečenia či odstraňovania následkov takéhoto poškodenia zdravia.

65. Keďže k ustáleniu zdravotného stavu žalobcu na základe lekárskeho posudku došlo dňom 10.12.2013, tento deň je dňom, kedy žalobcovi začala plynúť premlčacia lehota na uplatnenie nároku na bolestné na súde. Nakoľko žalobca podal na súd žalobu dňa 26.01.2015, svoj nárok si uplatnil v rámci premlčacej lehoty a teda, námietka žalovaného je voči nároku na bolestné nedôvodná.

66. Námietku žalovaného týkajúcu sa premlčania nároku žalobcu na náhradu škody na zdraví spočívajúcom v sťažení spoločenského uplatnenia žalobcu súd rovnako hodnotil v kontexte § 106 Občianskeho zákonníka, teda aj tieto nároky sa premlčia v lehote dvoch rokov odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Námietku premlčania tohto nároku žalobcu žalovaný dôvodil tým, že udalosť, ktorá má zakladať žalobcovi nárok na náhradu škody sa odohrala dňa 08.01.2012. V následnom trestnom konaní, ktoré bolo voči žalovanému vedené, si žalobca neuplatňoval žiadnu škodu a teda trestným konaním nedošlo k spočívaniu premlčacej lehoty. Žalovaný má za to, že k ustáleniu zdravotného stavu žalobcu došlo určite najneskôr rok po vzniku škodovej udalosti, t.j. 08.01.2013, teda žaloba žalobcu mala byť podaná najneskôr do 08.01.2015.

67. Rovnako ako pri nároku na bolestné aj pri nároku titulom sťaženia spoločenského uplatnenia je potrebné začiatok planutia premlčacej lehoty odvodzovať od momentu ustálenia zdravotného stavu poškodeného, ktorý je potrebné hodnotiť ako moment, kedy sa poškodený „dozvedel o škode“.

68. „O škode spočívajúcej v sťažení spoločenského uplatnenia sa poškodený dozvie v dobe, kedy možno objektívne vykonať ohodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, lebo až vtedy má

poškodený k dispozícii skutkové okolnosti, z ktorých možno škodu zistiť. Podľa ust. § 9 ods.1 vyhl. č. 32/1965 Zb. sa posúdenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia vykoná hneď, ako je možné považovať zdravotný stav poškodeného za ustálený.“ (Uznesenie ÚS SR zo dňa 21. júna 2016, sp. zn. III. ÚS 399/2016).

69. „Za deň, kedy sa poškodený dozvie o nároku na mimoriadne zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia, s prihliadnutím na to, že už predtým vedel kto za ňu zodpovedá, v zmysle § 106 Občianskeho zákonníka je potrebné považovať deň, kedy sú preukázateľné nepriaznivé trvalé následky pre životné úkony poškodeného a to pre jeho životné a spoločenské uplatnenie, t. j. kedy došlo k ustáleniu zdravotného stavu navrhovateľa a kedy je možné objektívne urobiť bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia. Poškodenému totiž môže vzniknúť i ďalší nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia a to z dôvodu neskoršieho zhoršenia už ustáleného zdravotného stavu (pozri R 9/1986).“

70. Ako bolo na základe vykonaného dokazovania ustálené, lekárske posudkom MUDr. Lajoša bol ako deň ustálenia zdravotného stavu žalobcu určený deň 10.12.2013. Tvrdenie žalovaného, že k ustáleniu zdravotného stavu žalobcu došlo rok po udalosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody, t.j. dňa 08.01.2013, nebolo v konaní ničím preukázané. Vzhľadom na závery lekárskeho posudku, s poukazom na odborné vyjadrenie MUDr. Lajoša, kde vysvetlil spôsob, akým dospel k záveru, že došlo k ustáleniu zdravotného stavu žalobcu, pričom jeho závery sú objektivizované lekárske správy, súd má zato, že žalobca relevantným spôsobom preukázal, že k ustáleniu jeho zdravotného stavu došlo dňa 10.12.2013, od kedy teda bolo možné vykonať bodové ohodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. Týmto momentom sa žalobca dozvedel o škode, ktorá mu protiprávnym konaním žalovaného vznikla. Od tohto dňa rovnako žalobcovi začala plynúť premlčacia lehota na uplatnenie jeho nároku na súde. Keďže žaloba týkajúca sa sťaženia spoločenského uplatnenia bola na súd podaná dňa 04.05.2015, bola podaná v rámci dvojročnej premlčacej lehoty a teda námietka premlčania voči tomuto nároku žalobcu je v celom rozsahu nedôvodná.

71. Žalovaný rovnako namietal premlčanie celého nároku na náhradu straty na zárobku, keďže podľa jeho tvrdení, premlčacia lehota plynie za každý mesiac samostatne, a teda celý nárok žalobcu sa postupne premlčal.

72. S touto argumentáciou sa súd nestotožnil. Subjektívna premlčacia doba na uplatnenie nároku na náhradu za stratu na zárobku začína plynúť zásadne od okamihu, kedy sa poškodený dozvedel o zárobku dosahovanom pred poškodením a po poškodení. Náhrada za stratu na zárobku je jedným nárokom, ktorý sa premlčuje ako jeden celok, nie iba ako nárok na jednotlivé, mesačne sa opakujúce plnenia.

73. Žalobca požadoval od žalovaného náhradu za stratu na zárobku za dve obdobia jeho práceneschopnosti a to v období od 08.01.2012 do 24.04.2013 a od 28.11.2013 do 01.06.2014. V období od 01.08.2012 bola nemocenská dávka žalovanému poskytovaná do mesiaca január 2012, pričom posledná časť nemocenského bola žalobcovi vyplatená dňa 27.02.2013. Keďže tento nárok sa premlčuje ako celok, dňom 27.02.2013 sa žalobca dozvedel aká je výška jeho nároku a týmto dňom začala žalobcovi plynúť premlčacia lehota. Keďže žalobca svoj nárok uplatnil na súde žalobou dňa 26.01.2015, učinil tak v rámci plynúcej premlčacej lehoty a jeho nárok tak nie je premlčaný. Rovnako tak nárok na náhradu straty na zárobku za obdobie práceneschopnosti žalobcu od 28.11.2013 do 01.06.2014, posudzujúc ho ako jeden celok, žalobca žalobou podanou 26.01.2015 uplatnil v rámci zákonnej dvojročnej premlčacej lehoty, preto ani tento nárok premlčaný nie je.

74. Vzhľadom na vykonané dokazovanie tak súd mal zato, že nárok žalobcu na náhradu škody na zdraví titulom náhrad bolestného, sťaženia spoločenského uplatnenia či straty na zárobku je dôvodný a preukázaný v celom rozsahu a preto žalovaného zaviazal žalobcovi zaplatiť bolestné v sume 8.227 Eur, náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 39.024,90 Eur a straty na zárobku v sume 3.948,61 Eur, celkovo sumu 51.200,51 Eur.

75. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

76. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

77. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

78. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 2. 2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

79. Žalobcom požadovaná sadzba úroku z omeškania 5,05 % ročne takto určenú sadzbu nepresahuje. Žalobca tvrdil, že žalovaný sa s úhradou dlhu na bolestnom a náhrade straty na zárobku voči žalobcovi dostal do omeškania dňom podania žaloby, t.j. dňom 26.01.2015. Keďže čas plnenia záväzku medzi stranami sporu dohodnutý nebol a žalobca nepreukázal, že žalovaného vyzval na úhradu svojich nárokov na bolestné a náhrady straty na zárobku, dňa 26.01.2015 žalovaný v omeškaní ešte nebol. Za kvalifikované doručenie výzvy na úhradu nárokov žalobcu súd považoval doručenie žaloby žalovanému dňa 16.02.2015. Dňom 17.02.2015 sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou bolestného ako aj nároku na náhradu straty na zárobku, čím žalobcovi vzniklo právo požadovať od žalovaného aj zaplatenie úrokov z omeškania. Vzhľadom na uvedené súd uložil žalovanému popri istine 12.175,61 Eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania v sadzbe 5,05 % ročne z tejto sumy od 17.02.2015 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti úrokov z omeškania za obdobie od 26.01.2015 do 16.02.2015 z istiny 12.175,16 Eur, ktorá predstavuje náhradu bolestného a nárok na náhradu straty na zárobku, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

80. Dohodu o vyrovnaní, ktorá sa týkala nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobca poslal žalovanému dňa 30.12.2014, pričom žalovaný túto prevzal dňa 02.01.2015. V lehote 3 mesiacov bol žalovaný povinný uspokojiť nárok žalovaného na zaplatenie nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v celkovej sume 39.024,90 Eur. Keďže žalovaný v uvedenej lehote nárok žalobcu neuspokojil, dňom 03.04.2015 sa dostal do omeškania. Súd tak žalovaného zaviazal počnúc dňom 03.04.2015 zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania zo sumy nároku na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 39.024,90 Eur v sadzbe úroku z omeškania vo výške 5,05%.

81. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

82. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

83. Podľa čl. 4 ods. 1 CSP ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto zákona alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

84. Podľa pomeru úspechu vo veci, súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%. Žalobca bol v konaní úspešný prakticky v celom rozsahu žalobami uplatnených nárokov, pričom jeho žaloba bola zamietnutá len v nepatrnej časti príslušenstva. Vzhľadom na to súd žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

neboli splnené procesné podmienky,

súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

sa týkajú procesných podmienok,

sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.